

شماره ۲۳۹۸۴/ت/۲۶۶۳۰هـ

وزارت کار و امور اجتماعی

۱۳۸۱/۱۲/۱۱

هیأت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۸۱/۱۰/۱ بنابه پیشنهاد شماره ۱۸۷۹۰ مورخ ۱۳۸۱/۳/۱۳ وزارت کار و امور اجتماعی و به استناد تبصره (۴) ماده واحده قانون مجازات اشتغال به حرفه کارایی و مشاوره شغلی بدون داشتن پروانه کار - مصوب ۱۳۸۰ - آیین نامه اجرایی قانون یادشده را به شرح زیر تصویب نمود:

آیین نامه اجرایی قانون مجازات اشتغال به حرفه کارایی و مشاوره شغلی بدون داشتن پروانه کار - مصوب ۱۳۸۰ -

فصل اول - کلیات و تعاریف

ماده ۱- در این آیین نامه اصطلاحات زیر در معانی مشروح مربوط بکار می روند:

الف - کارایی: مؤسسات و دفاتر مشاوره شغلی و حرفه‌ای برای کارایی در داخل کشور و یا مجاز به اعزام نیروی کار به خارج از کشور که توسط اشخاص حقیقی یا حقوقی تأسیس می شوند.

ب- وزارت: وزارت کار و امور اجتماعی.

پ- هیئت: هیئت موضوع ماده (۷) این آیین نامه.

ت- اداره کل استان: اداره کل کار و امور اجتماعی استان مربوط.

ث - قانون: قانون مجازات اشتغال به حرفه کارایی و مشاوره شغلی بدون داشتن پروانه کار - مصوب ۱۳۸۰ -

ماده ۲ - کارایی ها موظفند طبق قانون و ضوابط و مقررات مندرج در این آیین نامه از وزارت مجوز فعالیت اخذ کنند.

ماده ۳ - کارایی هایی که قبلاً تشکیل شده اند موظفند ظرف سه ماه از تاریخ تصویب این آیین نامه خود را با شرایط مندرج در آن انطباق دهند، در غیر این صورت پرونده آنان طبق ماده واحده قانون به دادگاه ارجاع و مجوز فعالیت آنان تمدید نخواهد شد.

ماده ۴ - مجوز فعالیت کارایی به نام شخص حقیقی که صلاحیت وی براساس ماده (۱۱) این آیین نامه بعنوان مدیر دفتر تأیید می شود، صادر می گردد.

تبصره ۱- مجوز فعالیت کارایی که توسط اشخاص حقوقی تأسیس می شود در صورتی صادر می شود که فردی را به عنوان مدیر تمام وقت کارایی معرفی و صلاحیت وی طبق ماده (۱۱) این آیین نامه به تأیید برسد.

تبصره ۲- مدیر کارایی موظف به رعایت ضوابط این آیین نامه می باشد و مسئولیت دفتر کارایی و پاسخگویی به مراجع ذی صلاح با وی است.

تبصره ۳- در صورت تغییر مدیر، مؤسسات حقوقی موظفند فرد واجد شرایط دیگری را معرفی نامی مجوز به نام وی صادر شود. در غیر این صورت تا تعیین مدیر جدید دفتر کارایی مجاز به فعالیت نخواهد بود.

ماده ۵- امتیاز کارایی قابل انتقال به غیر نمی باشد. در صورت عدم ادامه کار مدیر به هر علت تا تعیین مدیر جدید، کارایی مجاز به ادامه فعالیت نیست.

تبصره - کارایی هایی که توسط اشخاص حقوقی تأسیس شده اند، می توانند فرد جدیدی را طی ۴۸ ساعت به اداره کل استان معرفی تا پس از تأیید صلاحیت وی مطابق ماده (۱۱) این آیین نامه، کارایی به کار خود ادامه دهد.

ماده ۶ - برای ارائه خدمات کارایی به زنان جوینده کار، کارایی ها موظفند حداقل یک نفر کارشناس زن استخدام نمایند.

ماده ۷- هیئتی مرکب از افراد زیر به منظور انجام وظایفی که در این آیین نامه مقرر شده است، در وزارت تشکیل می شود:

الف - مدیر کل هدایت نیروی کار وزارت.

ب - مدیر کل دفتر توسعه اشتغال خارج از کشور وزارت.

پ - مدیر کل دفتر سیاستگذاری راهبردی اشتغال وزارت.

ت - مدیر کل دفتر اشتغال زنان وزارت (در مورد کاراییهای داخلی) و مدیر کل دفتر روابط بین الملل وزارت (در مورد کاراییهای خارج از کشور).

ث - دوفتر نماینده به انتخاب شورایی کار (یک نفر نماینده کارفرما و یک نفر نماینده کارگر).

ج - نماینده سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای کشور.

تبصره ۱ - احکام اعضاء توسط وزیر کار و امور اجتماعی صادر می شود.

تبصره ۲ - جلسات مربوط به اعطای مجوز کارایی داخلی با ریاست مدیرکل هدایت نیروی کار و جلسات مربوط به اعطای مجوز کارایی خارجی با ریاست مدیرکل توسعه اشتغال در خارج از کشور تشکیل می گردد.

تبصره ۳ - جلسات با حضور دوسوم اعضاء رسمی و رأی اکثریت ملاک است.

ماده ۸ - وظایف هیئت به قرار زیر است:

الف - نظارت بر حسن اجرای این آیین نامه.

ب - بررسی و تأیید صلاحیت اشخاص حقیقی و حقوقی متقاضی کارایی واجد شرایط پس از ارائه توسط اداره کل استان.

پ - تعیین ضوابط مربوط به مکان، امکانات و تجهیزات مورد نیاز کارایی ها در چهارچوب ضوابط و مقررات قانونی.

ت - نظارت بر درج آگهی کارایی ها در جراید و رسانه های گروهی جهت جلوگیری از فعالیت کارایی های غیرمجاز از طریق اداره کل استان.

ماده ۹ - مجوز ایجاد کارایی ها پس از انجام مراحل پیش بینی شده در این آیین نامه توسط اداره کل هدایت نیروی کار (کارایی های داخلی) و اداره کل توسعه اشتغال در خارج از کشور (کارایی های خارجی) صادر می گردد.

ماده ۱۰ - در صورت مشاهده هرگونه تخلف و عدم رعایت ضوابط مندرج در این آیین نامه براساس گزارش اداره کل استان، بنا به تشخیص هیئت، علاوه بر مجازات پیش بینی شده در قانون، مجوز کارایی متخلف تمدید نمی گردد.

تبصره - تصمیمات هیئت حسب مورد توسط اداره کل هدایت نیروی کار و اداره کل توسعه اشتغال در خارج از کشور به مراجع ذی ربط ابلاغ می شود.

فصل دوم - ضوابط ایجاد کارایی

ماده ۱۱ - اشخاص حقیقی متقاضی ایجاد دفتر کارایی باید دارای شرایط زیر باشند:

الف - تابعیت دولت جمهوری اسلامی ایران و تدین به یکی از ادیان رسمی کشور.

ب - نداشتن سابقه کیفری موثر به تأیید مراجع ذی صلاح.

ت - دارا بودن کارت پایان خدمت یا معافیت دائم (برای آقایان).

ث - تأهل.

ج - داشتن حداقل سن ۳۰ سال تمام.

چ - دارا بودن مدرک تحصیلی حداقل لیسانس، ترجیحاً در یکی از رشته های علوم اقتصادی، مدیریت، حقوق، علوم تربیتی، روانشناسی، مشاوره و راهنمایی، جامعه شناسی و خدمات اجتماعی.

تبصره ۱- اشخاص حقوقی (شرکتها و مؤسسات غیردولتی) باید طبق قوانین و مقررات جمهوری اسلامی ایران تشکیل شده باشند.

تبصره ۲- متقاضیان کارایی خارجی دارای حداقل ۲ سال تجربه کاری در زمینه کارایی داخلی در اولویت هستند.

تبصره ۳- مدیران کارایی خارجی باید آشنا به یکی از زبانهای خارجی، مدیریت بازاریابی بین المللی نیروی کار و قوانین و مقررات مربوط به صدور روادید کار باشند.

تبصره ۴ - تمامی بازنشستگان وزارت که متقاضی دریافت مجوز ایجاد کارایی می باشند از الزام موضوع بند (چ) این ماده به شرط داشتن حداقل مدرک تحصیلی دیپلم، معاف می باشند، مشروط بر آنکه حداقل (۲) سال در زمینه خدمات اشتغال و کارایی سابقه کار داشته باشند.

ماده ۱۲ - از مدیران کارایی به تشخیص اداره کل استان مصاحبه به عمل می آید.

ماده ۱۳ - تقاضای ایجاد کارایی ابتدا در اداره کل امور استان بررسی و پس از آن برای تأیید نهایی به هیئت ارجاع می شود.

ماده ۱۴ - مدت اعتبار مجوز کارایی حداکثر یک سال است. تمدید مجوز منوط به ارزیابی عملکرد دفاتر کارایی در یک دوره یک ساله و تأیید آن توسط هیئت است.

تبصره - کارایی هایی که با آنها از سوی وزارت برای تمدید اعتبار مجوز، مکاتبه نشده است می توانند به فعالیت خود ادامه دهند.

فصل سوم - وظایف کارایی ها

ماده ۱۵ - وظایف کارایی داخلی عبارت است از:

الف - شناخت بازار کار داخلی.

ب - ثبت نام از متقاضیان کار.

پ - کسب فرصتهای شغلی.

ت - مشاوره و راهنمایی شغلی جویندگان کار و کارفرمایان.

ث - معرفی جویندگان کار به مراکز آموزش فنی و حرفه‌ای و بکارگماری کارجویان به واحدهای پذیرنده در بخش های مختلف اقتصادی اعم از مزدبگیری و غیرمزدبگیری.

ماده ۱۶ - وظایف کارایی مجاز به اعزام نیروی کار به خارج عبارت است از :

الف - شناخت بازار کار خارجی.

ب - ثبت نام از متقاضیان کار جهت بکارگماری در بازار کار خارجی.

پ - مشاوره شغلی و حرفه‌ای جویندگان کار در خارج از کشور.

ت - معرفی جویندگان کار به مراکز آموزش فنی و حرفه‌ای و کسب فرصتهای شغلی مناسب به منظور اعزام نیروی کار مازاد داخلی به خارج.

ماده ۱۷ - کارایی ها به هیچ وجه حق تأمین نیروی انسانی مورد نیاز کارفرمایان را به صورت پیمانکاری ندارند.

ماده ۱۸ - کارایی ها باید مکان مشخصی را بعنوان دفتر کار به صورت ملکی یا اجاره‌ای تهیه نمایند.

تبصره ۱ - هرگونه تغییر و تحول در مکان دفتر کاربایی با هماهنگی اداره کل استان خواهد بود.

تبصره ۲ - کاربایی ها حق ایجاد شعبه و دفتر جداگانه تحت عنوان دفتر نمایندگی و غیره را ندارند.

ماده ۱۹ - برای اعزام نیروی انسانی مازاد به خارج از کشور در صورتی که نیروهای کار اعزامی آشنا به زبان آن کشور نباشند، کاربایی ها می توانند زمینه های لازم را برای آموزش زبان افراد اعزامی با هزینه متقاضیان فراهم نمایند.

ماده ۲۰ - کاربایی ها موظف به رعایت موارد زیر می باشند:

الف - تکمیل پرسشنامه های اطلاعاتی و آماری که توسط اداره کل هدایت نیروی کار و اداره کل توسعه اشتغال در خارج از کشور تهیه و در اختیار اداره کل استان قرار داده شده است.

ب - اعلام آمار عملکرد سالانه خود تا آخر فروردین سال بعد به اداره کل استان. پ - راهنمایی و معرفی متقاضیان کار فاقد مهارت به مراکز آموزش فنی و حرفه ای باتوجه به نیاز بازار کار به منظور فراگرفتن مهارت های مورد نیاز و اخذ حق الزحمه از معرفی شدگان برابر تعرفه مصوب هیئت وزیران.

ت - معرفی جویندگان کار ثبت نام شده به اداره کل استان جهت استفاده از تسهیلات اعتباری در بخش غیر مزدبگیری اشتغال تا سقف بیست و پنج درصد (۲۵٪) تسهیلات مذکور، برای دریافت وام خوداشتغالی.

تبصره ۱ - اداره کل استان موظف است موارد مربوط به پندهای «الف» و «ب» این ماده و سایر اطلاعات را ماهانه به مرکز اطلاعات رایانه ای و ادارات کل هدایت نیروی کار و توسعه اشتغال وزارت ارسال نماید.

ماده ۲۱ - تمامی کاربایی ها موظف به حفظ و نگهداری محرمانه اطلاعات پرسنلی و هویتی جویندگان کار می باشند.

ماده ۲۲ - حق الزحمه کاربایی در صورتی که منجر به اشتغال جوینده کار شود برای قرارداد یک سال کار و بیشتر حداکثر معادل یکماه حقوق دریافتی از کارفرما خواهد بود و برای قرارداد کار با مدت کمتر، حق الزحمه به صورت تناسبی محاسبه خواهد شد.

ماده ۲۳ - کاربایی ها حق دریافت هیچگونه وجهی از جویندگان کار نخواهند داشت و ملزم به رعایت تعرفه موضوع ماده (۲۲) این آیین نامه خواهند بود.

ماده ۲۴ - کاربایی ها می توانند به منظور تضمین وصول حق الزحمه خود، تضمین لازم را به استثنای چک به صورت سفته یا بر مبنای توافق با جوینده کار حداکثر معادل یک ماه حقوق در ازای یک سال قرارداد کار از کارجو اخذ نمایند.

فصل چهارم - رسیدگی به تخلفات

ماده ۲۵ - رسیدگی به موارد تخلف هر یک از کاربایی ها پس از بررسی توسط اداره کل استان و ارائه گزارش، در هیئت انجام می شود.

ماده ۲۶ - مدیران کل استان، مسئول اجرای صحیح این آیین نامه می باشند و نظارت مداوم بر کار کاربایی ها خواهند داشت.

ماده ۲۷ - موارد قابل رسیدگی موضوع ماده (۲۵) این آیین نامه به شرح زیر است:

الف - ارتکاب هرگونه عمل خلاف مقررات قانونی و شئون شغلی توسط کاربایی ها.

ب - رسیدگی به شکایات جویندگان کار از کاربایی ها.

پ - عدم رعایت نوبت در معرفی جویندگان کار با تخصص و سوابق مشابه واحدهای پذیرنده نیروی کار (اعم از داخل یا خارج از کشور).

ت - عدم رعایت ضوابط و مقررات تدوین شده در این آیین نامه نظیر دریافت حق الزحمه بیش از میزان تعیین شده.

ث - معرفی افراد به کارفرمایان بدون توجه به ضوابط اعلام شده از سوی آنان.

ج - عدم آرایه به موقع آمار و اطلاعات به اداره کل استان.

چ - عدم همکاری با کارشناسان اداره کل هدایت نیروی کار و بازرسان ادارات کل کار و امور اجتماعی در سراسر کشور.

ح - هرگونه سوء استفاده از مجوز ایجاد دفاتر کاربایی.

ماده ۲۸ - عدول اشخاص حقیقی و حقوقی از ضوابط این آیین نامه و سایر ضوابط مربوط که توسط وزارت اعلام می شود، تخلف محسوب شده و براساس رای هیات موجب تذکر کتبی با درج در پیشینه خدمتی و عدم تمدید پروانه کار خواهد شد و در صورت لزوم، موارد از طریق قوه قضاییه و مراجع ذی ربط تعقیب می گردد.

تبصره - هیئت موظف است موضوع عدم تمدید مجوز کاربایی متخلف را به طور مشروح به کلیه استانها اعلام نماید تا در سایر استانها از قبول درخواست مجدد آنان خودداری شود. موضوع عدم تمدید مجوز کاربایی توسط اداره کل مربوط، از طریق جرایم جهت آگاهی عمومی اعلام می شود.

فصل پنجم - ضوابط انتخاب و معرفی کاربایی های نمونه

ماده ۲۹ - کاربایی ها پس از بررسی عملکرد سالانه آنها به شرح زیر باتوجه

به امتیاز کسب شده مورد تشویق قرار خواهند گرفت.

الف - بالاترین آمار مربوط به کارگمارده شدگان در داخل و یا خارج از کشور.

ب - تأمین نیروی کار مورد نظر کارفرمایان (اعم از داخلی و خارجی) و رعایت اصل تطبیق عرضه و تقاضای نیروی کار به لحاظ انضباط، تخصص و مهارت وغیر اینها. پ - آرایه به موقع اطلاعات تقاضای نیروی کار (فرصتهای شغلی اخذ شده از کارفرمایان) به اداره کل استان.

ت - رعایت دقیق ضوابط و مقررات این آیین نامه جهت اعزام افراد به خارج از کشور و عدم بروز مشکلات از سوی افراد اعزامی.

ث - اعلام منظم گزارشهای ماهانه ثبت نام شدگان، معرفی شدگان، بکارگمارده شدگان به اداره کل استان.

ماده ۳۰ - سالانه از محل اعتباراتی که برای کمک و تجهیز کاربایی ها در قانون بودجه کل کشور منظور می شود کمک های نقدی و غیر نقدی به تشخیص وزارت به کاربایی هایی که مطابق این آیین نامه فعالیت نموده باشند با رعایت قوانین و مقررات مربوط پرداخت می شود.

معاون اول رییس جمهور - محمدرضا عارف

شماره هـ/۲۳۴/۷۸ و ۲۲۱ شماره دادنامه: ۳۸۵ و ۳۸۴

تاریخ: ۱۳۸۱/۱۰/۲۹

کلاس پرونده: ۲۲۱/۷۸ و ۲۳۴

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری.

شاکی: آقای رضا جهاندار دوست - آقای محمدرضا داش محمدی.

موضوع شکایت و خواسته: ابطال بخشنامه ۱۳۶۶/ک مورخ ۱۳۷۸/۱۲/۲۸ معاون وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی.

مقدمه: شاکی طی دادخواست تقدیمی اعلام داشته است، معاون درمان وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی طی نامه شماره ۱۳۶۶/ک مورخ ۱۳۷۸/۱۲/۲۸

به کلیه دانشگاههای علوم پزشکی سراسر کشور مجوز افزایش تعرفه پزشکان بخش خصوصی را با توجه به نامه شماره ۱۵/۲۷۱۷۱ مورخ ۱۳۷۷/۱۲/۲۶ سازمان نظام

پزشکی ابلاغ نمود. مطابق ماده ۸ قانون بیمه همگانی خدمات درمانی مصوب ۱۳۷۳/۸/۳ تعرفه های خدمات تشخیصی و درمانی براساس قیمت های واقعی و نرخ

سرانه حق بیمه درمانی مصوب به پیشنهاد مشترک سازمان برنامه و بودجه و وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی با تأیید شورای عالی بیمه به تصویب هیأت دولت

خواهد رسید. «با توجه به قوانین، نه معاونت درمان وزارت بهداشت و نه سازمان نظام پزشکی طبق قوانین خود نمی توانند نسبت به افزایش تعرفه اقدام نمایند. سازمان

نظام پزشکی طی نامه فوق الذکر تعرفه های پزشکی را برای پزشکان عمومی ۸۰۰۰ ریال، متخصص ۱۵۰۰۰ ریال و فوق تخصص ۲۰۰۰۰ ریال اعلام نموده است. معاون

درمان وزارت بهداشت ضمن تأیید آن پرداخت مابه التفاوت بخش دولتی و خصوصی را از تعهد سازمان بیمه گر خارج دانسته است. با عنایت به دلایل فوق خواهشمند است

نسبت به لغو نامه شماره ۱۳۶۶/ک مورخ ۱۳۷۸/۱۲/۲۸ اقدام فرمائید. سرپرست دفتر حقوقی و امور مجلس وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی در پاسخ به شکایت

مذکور طی نامه های شماره ۲۲۶۷/ن مورخ ۱۳۸۱/۳/۲۸ و ۳۰۵۱/ن مورخ ۱۳۸۱/۴/۵ اعلام داشته اند، بخشنامه شماره ۱۵/۲۷۱۷۱ مورخ ۱۳۷۷/۱۲/۲۱

سازمان نظام پزشکی جمهوری اسلامی ایران و نامه شماره ۱۳۶۶/ک مورخ ۱۳۷۸/۱۲/۲۸ معاون وقت درمان وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی

در خصوص تعرفه های سال ۱۳۷۸ می باشد که تا پایان همان سال لازم الاجرا بوده است. مطابق قانون مربوط به تنظیم هزینه های بهداشتی درمانی مصوب سال

۱۳۵۹ و بند ۱۵ ماده یک قانون تشکیلات و وظایف وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی مصوب ۱۳۶۷ تعیین تعرفه های خدمات بهداشتی درمانی در بخش دولتی

و غیردولتی از وظایف وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی می باشد. لذا با عنایت به مراتب معروضه و نظر به اینکه بخشنامه مورد استناد شاکی به شرح فوق الذکر تا

پایان سال ۱۳۷۸ اعتبار داشته و براساس تعیین تعرفه های خدمات بهداشتی درمانی از وظایف و اختیارات قانونی این وزارتخانه می باشد، لذا مطالب عنوان شده از طرف

شاکی بی وجه بوده و استدعا دارد نسبت به صدور حکم شایسته مبنی بر رد شکایت مطروحه اقدام فرمایند. هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ فوق به ریاست

حجة الاسلام والمسلمین دری نجف آبادی و با حضور رؤسای شعب بدوی و رؤسا ومستشاران شعب تجدیدنظر تشکیل و پس از بحث و بررسی و انجام مشاوره با اکثریت

آراء به شرح آتی مبادرت به صدور رای می نماید.

رای هیأت عمومی

به صراحت ماده ۸ قانون بیمه همگانی مصوب ۱۳۷۳ تهیه و تنظیم و پیشنهاد تعرفه های خدمات تشخیصی و درمانی براساس قیمت های واقعی و نرخ سرانه حق

بیمه درمانی مصوب به عهده هیأت وزیران محول شده است. بنابراین بخشنامه شماره ۱۳۶۶/ک مورخ ۱۳۷۸/۱۲/۲۸ معاون درمان وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی